

maninger, ogsaa med Advarsler, til Venstre, netop med Hensyn til den Maade, hvorpaa hele Jordreformen er blevet behandlet fra Venstres Side. Nu er det maaske ikke saa meget med Hensyn til vor Stilling overfor den foreliggende Sag, thi det ærede Medlem endte jo med at udtale, at han vilde stemme for den, og naar han gør det, skulde man ikke synes, at han kunde advare andre Partier, der vil gøre det samme, derimod.

I øvrigt skal jeg med Hensyn til hele Jordreformen sige blot et Par Ord i Anledning af, at det ærede Medlem fremsatte en Udtalelse, rettet netop mod mig som Venstres Ordfører, om, at vi skulde tage os en lille Smule i Agt; thi næste Gang gjaldt det maaske Bondestanden — det var med Hensyn til Ejendomsretten. Med Hensyn til det, han tænkte paa i det Øjeblik, de periodiske Vurderinger og Ekspropriationsbestemmelsen, forekommer det mig, at man netop i vort, Venstres, Standpunkt har hele Forskellen mellem de Konserverative og Venstre, som er den, at vi ikke er bange for at prøve noget nyt, at vi ikke er bange for at forsøge f. Eks. med de periodiske Vurderinger uden dog at ville anerkende dem paa det nuværende Tidspunkt. Ellers er det jo overhovedet umuligt at faa en Ordning gennemført, og der er en Del, ogsaa indenfor vort Parti, som tror, at det er den Vej, vi skal ud. Det er derfor, vi gør Forsøget. Vi kan ikke blive staaende paa det samme og sige: Ikke under nogen Omstændighed! Lad os prøve og se, Livet vil vise os, hvad der er det rigtige.

Med Hensyn til vor Behandling af Jordreformen vil jeg hævde, at vi har holdt os paa samme Linie under hele den Forhandling, der har fundet Sted. Det ærede Medlem erindrer maaske min første Udtalelse — det var for Resten rent personlig, jeg fremsatte den —, at jeg havde megen Sympati for en Omvurdering ved Ejerskifte. Vi har fra første Begyndelse af Lovforslagenes Behandling i indeværende Samling udtalt, at vi kunde gøre Forsøg med to Vurderinger, uden at vi derved vilde fastslaa, at det var det Princip, vi skulde have i vor fremtidige Lovgivning. Og akkurat paa den Linie har vi holdt os hele Tiden, det er fra Regeringspartiets Side, fra det radikale Partis Side, at man paa dette Punkt er kommet os i Møde. Derfor er jeg i det hele taget tilfreds med den Udvikling, som i alt Fald tre af Lovforslagene er undergaaet, og med det Resultat, der nu vil komme.

Med Hensyn til den foreliggende Sag forekommer det mig, at man ganske kort kan sige, at vi nu er enige om, at Baandet maa falde, at Privilegiet maa falde. Men i det Øjeblik, det sker — det er det, som er det særlig delikate ved denne Sag —, sker der for vedkommende Besidder en betydelig Værdistigning af hans Ejendom; hvad han i det hele taget ejer, gaar op i en meget højere Pris. Er der saa ikke Grund til, at man fra Statens Side siger, at man for den Beskyttelse, Slægten gennem Tiderne har nydt, maa have en Afgift til Staten. I denne Henseende er vi for Resten ogsaa alle sammen enige. Lensbesidderen Grev Holstein-Holsteinborg har udtalt, at noget saadant vilde han ogsaa finde rimeligt; maaske vil han ikke anerkende, at man gaar saa højt op med Hensyn til Procenten, som man nu gaar. Men Tiden er ogsaa en anden nu, og det forekommer mig, man maa finde det rimeligt, at der i dette Øjeblik skal svares en betydelig højere Afgift, end man den Gang vilde have forlangt.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg endelig sige, at det var et forkert Billede, han brugte, da han fremstillede mig som en dydig Jomfru, som vilde søge at lokke Justitsministeren. Jeg har ved første Behandling udtalt, at vilde Ministeren have et Resultat ud af denne Sag, skulde han se til Venstre. Vi kan nu blot se, hvorledes det gaar med den højtærede Ministers allernærmeste, Socialdemokraterne. Den vældige Debat, der har været mellem Socialdemokraternes Ordfører (Marott) og Ministeren, vidner tydeligt om, at der overhovedet ikke kunde være Tale om en Overenskomst mellem dem angaaende denne Sag. Det forekommer mig, at den højtærede Minister maa være glad ved, at han har haft Venstre, saaledes at Sagen nu kan gennemføres.

Asger Karstensen: Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) har af mine Udtalelser faaet det Indtryk, at jeg var blevet Socialdemokrat. (Marott: Aldeles ikke!). Det ærede Medlem mente, at mine Udtalelser var en varm Tilslutning til det af ham forfægtede Standpunkt. Da jeg, uagtet jeg har hørt nøje efter, hvad han har sagt i Dag, ikke har været klar over alle Punkter i hans Standpunkt, vilde alene det forhindre mig i at slutte mig til det. Paa et enkelt Punkt tror jeg, at jeg er naaet til Bunds i Standpunktet, nemlig der, hvor det ærede Medlem lader haant om den Betragtning,